

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. juni 2012
Kontor: Menneskeretsenheden
Sagsbeh: Stine Graaskov Jensen
Sagsnr.: 2012-0035-0095
Dok.: 442042

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 103 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om randzoner (Energiafgrøder og offentlig adgang) (L 145), som Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 31. maj 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Morten Bødskov

/

Lennart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 103 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om randzoner (Energiafgrøder og offentlig adgang) (L 145) fra Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri:

Spørgsmål:

”Mener ministeren, at implementeringen af L145 giver borgerne mulighed for ud fra loven at finde ud af om et givet forhold er strafbart?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det ønskes oplyst, om Justitsministeriet finder, at forbuddet mod dyrkning mv. i randzoner, jf. lov nr. 591 af 14. juni 2011 med de i lovforslag nr. L 145 foreslåede ændringer, lever op til de krav, der gælder for strafbestemmelers forudsigelighed.

Det følger af lovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, at gødskning, sprøjtning, dyrkning eller anden jordbearbejdning i en randzone på indtil 10 meter fra bredden for alle åbne vandløb i landzone og for søer med et overfladeareal på mere end 100 m² i landzone kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Den nærmere afgrænsning af, hvad der forstås som ”åbne vandløb i landzone og søer med et overfladeareal på mere end 100 m² i landzone”, er beskrevet i lovens forarbejder, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1. Det fremgår af lovens § 1, stk. 4, at bredden af randzonen indtil 10 meter vil blive fastsat administrativt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

2. Princippet om, at ingen kan straffes uden ved lov, er fastslået i straffelovens § 1 såvel som i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 7, stk. 1. Det følger af ordlyden af EMRK artikel 7, stk. 1, at kriminalisering og straffeskærpelse med tilbagevirkende kraft er forbudt. Herudover har Menneskerettighedsdomstolen i sin domspraksis fastslået, at bestemmelsen i EMRK artikel 7, stk. 1, også stiller visse kvalitative krav til straffelovsbestemmelser, jf. bl.a. *Cantoni mod Frankrig*, dom af 15. november 1996.

Det følger overordnet af Menneskerettighedsdomstolens domspraksis vedrørende EMRK artikel 7, stk. 1, at et strafbart forhold skal være tilstrækkeligt klart og præcist defineret i lov, således at borgeren med rimelig sikkerhed skal kunne forudse lovens konsekvenser (kravet om forudsigelighed). Om dette er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering af strafbestemmelsens ordlyd, formål, forarbejder og anvendelse i praksis.

Begrebet ”lov” i konventionens forstand omfatter ikke kun lovgivning hidrørende direkte fra den lovgivende magt, men også administrativt fastsatte forskrifter udstedt i medfør af lov, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer, 3. udg., bind 1, side 28.

3. Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets vurdering, at forbuddet mod dyrkning mv. i randzoner, jf. afsnittet ovenfor, i tilstrækkelig grad opfylder forudsigelighedskravet.